

Proteſter, om at de ſelvfølgelig ikke ville det og det, have ſaamænd ingen Ting at betyde, naar de gaa ind i Sammenſmeltningſaghyden i dette Øjeblik i denne Sag.

Men næſt efter denne Motivering af en Øyfønſtning, ſom ikke er kommen frem, men paſſer til Situationen, vil jeg bringe en Tak til det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgtres (M. S. Varſen), en perſonlig Tak til ham, for at vi endelig komme ſaadan lidt op over det daglige Livs — ja, om Forladdeſe, jeg vil ikke ſige Brøvl, men Uklarhed og Smaalighed, og komme til at ſe nærmere paa en ſtor Sag, komme til at tale om en ſtor, gennemgribende Samfundſag, og fremlagt paa en ſaadan Maade, at det ſaa deſligt kan gøre Stel mellem dem, der ſtille ſig paa Miniſteriets Side, og dem, der ſtaa mod det proviſoriſte Miniſterium. Jeg yder det ærede Medlem fra Maribo Amts 5te Valgtres min Tak, for at han dels er kommen frem med denne Sag og dels kommen frem med den paa en ſaa klar Maade. Her er ſlet ikke Tale om andet, end at Retsreformen — ſom der ganſke rigtig er bleven gjort opmærkſom paa — er nævnt uden at ſøje nogen ſom helſt Grundfætning til, ſom den ſkal indeholde eller ſlutte ſig til. Det er aldrig ſket før; naar man tager en Dagsorden om en ſtor Sag, da fremsætter man Grundfætninger, iſølge hvilke man vil have Miniſteriet til at udarbejde et ſtort Lovforſlag. Her bliver der rettet en nøgtern Opfordring til Miniſteriet om at lade Retsreformen komme frem; men det gøres alſaa i den Skikkelse, at det foreligger ſom en direkte Opfordring til den nuværende højtærede Juſtitsminiſter, vort proviſoriſte Miniſteriums juridiſke Samvittighed, om at tage Ledelſen af denne Sag i ſin Haand, og dermed kan ikke menes andet, end at der rettes en Opfordring til den højtærede Juſtitsminiſter om at komme med ſit Forſlag igen, med mindre da de ſeneste Mars Erfaringer ſkulde have opfordret til at gøre det endnu mere til Fordel for Regeringsmagten — det ſkulde ikke undre mig. Og i dette ligger, hvad vor ærede Ordſører for Dagsordenen har udtalt, at de forud paatage ſig at lade ſig paavirke af et Tryk, af et Henſyn, af et — om ikke i Enkelthederne udformet — Løfte om at ſtaa Regeringen, den højtærede nuværende Juſtitsminiſter, bi med dette Arbejde. Det har nu altid været min Opfattelse, at den Slags ſtore Sager, og allermeſt denne, ikke kan gennemføres til Øyffe for Folket undtagen af et grundlovſtro Miniſterium, et grundlovſkært Miniſterium, og under fredelige Forhold; og derſom den

ſkal gennemføres nu, ſaa ſkulde De ſaa at ſe, at den ikke bliver gennemført paa en ſaadan Maade, at den virkelig bliver til Folkets eller Frihedens Gavn. Man har tit talt om, at Rævnningernes Indførelſe ſkulde navnlig beſtyrke den konſtitutionelle Frihed. Saa det tror De, at De kunne gennemføre nu? Eller det tror De, at et Kapitel i Lovforſlaget om Strafferetsplejen ſom det 2det Kapitel, 2det Afſnit § 120 og følgende Paragraffer „Om andre Midler til at ſaa ſynlige Beviſmidler i Hænde mod miſtænkte eller anklagede“, at dette Kapitel, ſom i det væſentlig beſtaaende Forhold er udvidet i Henhold til Grundlovens § 81 — ſaa det tror De, at det ſkulde blive betryggende anvendt i et proviſoriſt Miniſteriums Hænder? Eller De mene, at Retshaandhøvelſen ſkulde være ſikret ved Rævnninger, hvis Valg beſtemmes af en af Regeringen indſat Formand, 2 af Landrettens og 1 af Amtsraadene i Landretskrefene og 1 ligeledes af Købstæderne, det vil ſige, at alſaa hele den ſtore Landbefolkning ſaar et Medlem i Udvalget for Dannelſen af Marslisten, naar en ſaadan Beſtemmeſe gennemføres under den proviſoriſte Tids ſtarpe Partiſtrid! Mon vi ſaa ikke ville ſaa Rævnninger, ganſke ſlinke, men maatte ſlinkere Proviſoriſter, maatte langt mere fanatiſke end dem, der beſtyrke og ſidde i Embederne nu? Det ſkulde være Tid nu til at gavne, til at gennemføre denne Sag? Tiden ſkulde være dertil netop nu? Nej! Den Opfordring, der er ſtillet, kan ikke have andet end ſpeciell politiſk Betydning for at beſegle den nuværende Tilſtand her i Folketinget. Det er det afgørende, det er Hovedſagen, det er det tilſigtede — at man kan ſe, hvor langt Folketinget var oppe ved Siden af det høje Miniſterium. Jeg har nok ment ved forſtellige Vejligheder, at den ærede Hovedforſlagsſtiller har haft en ſæregen Interesſe — jeg vil ikke ſige af at agere Adjutant — men dog af at biſtaa den højtærede Juſtitsminiſter, men jeg indrømmer, at ingen ſtore Tjeneste — ja, om det nu bliver en Bjørnetjeneste, han vil gøre ſig ſelv, det vil jeg ikke komme ind paa — men ingen ſtore Tjeneste har han ſøgt at viſe den ærede Juſtitsminiſter til Beſtættelſe af hans Stilling her i Tinget og i det hele taget, end ved dette Hovedforſlag; ogſaa dette tage vi med. Nu hører jeg vel fortælle, at vi, ſom ſtemme mod dette Forſlag, ville ikke en Retsreform efter Grundlovens Paragraffer; derom har vor ærede Ordſører for Dagsordenen ſagt det fornødne, og jeg nærer ikke Tvivl om, at han vil bede de Herrer om at læſe om igen, ſaa vilde De nok komme til noget andet;